

op af en tekst end at referere til en hukommelse. Teksten er oftest bedre end hukommelsen. Det kan vi konstatere.

Vedrørende børnepasningsorloven havde hr. Anders Fogh Rasmussen dog fuldstændig ret, idet han siger, at der ikke foreligger nogen aftale ud over 1997. Men så vil jeg gerne pointere, at vi faktisk har brugt overordentlig mange timer i dag og mange, mange, mange timer før i dag på at diskutere en finanslov for 1997.

For børnepasningsorloven er det fuldstændig klart. Jeg har refereret til det i mit første indlæg for at være sikker på, at der var en mulighed for at forberede sig grundigt for dem, der måtte mene, at situationen var værd at forberede sig på, så der stadig var respekt for bare den del af det parlamentariske arbejde tilbage. Jeg håbede, at man i den anledning – jeg læste teksten op med omhu – havde forberedt sig.

Under børnepasningsorloven står der: »Orlovsydelsen nedsættes pr. 1. april 1997 til 60 pct. af dagpengemaksimum«. Det er 1997, vi taler om. Jeg går ud fra, at man mener, at vi er bundet af 1997-aftaler, der angår 1997. Videre står der: »Justeringer af ordningen for 1997 kan dog aftales i lyset af udviklingen på arbejdsmarkedet op til overenskomst 1997«. Der har ikke været aftalt nogen justeringer af ordningen for 1997.

Men Venstre og De Konservative stiller et ændringsforslag, et meget omfattende ændringsforslag. Bemærkningerne er i øvrigt eksemplariske, men dem kan vi vende tilbage til i debatten uden for salen. Der vil den interessere mange. Det, der interesserer i dag, er, om det er et ændringsforslag, som Venstre og De Konservative mener man kan tillade sig at bringe til afstemning, for så hører nogle af de sidste, men også væsentligste parlamentariske skikke op.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg tror ikke, at jeg kan tilføje væsentligt nyt, der tilsyneladende kan bringe større forståelse hos fru Pia Gjellerup.

Jeg vil bare fastslå en gang til, at der efter vores opfattelse overhovedet ikke på nogen som helst måde er tale om brud på noget forlig, vi har lavet med regeringen.

Det er i øvrigt heller ikke regeringen ubekendt, at vi hele tiden har ønsket yderligere ændringer af orlovsordningen, og det er i øvrigt også sådan, at vi under alle omstændigheder som part i den gamle aftale har mulighed for at fremføre vore ønsker og vores synspunkter.

Men helt bortset fra det, så er der overhovedet ikke, nu hvor vi er nået frem til 1997, tale om noget brud på noget forlig.

Men jeg vil da gerne spørge fru Pia Gjellerup, om det, fru Pia Gjellerup nu siger, skal forstås på den måde, at hvis Venstre og De Konservative fulgte fru Pia Gjellerups ønske om at trække ændringsforslagene, så ønsker Socialdemokratiet en forhandling med sine gamle forligspartnere om en ændring af orlovsordningen. Er det det, fru Pia Gjellerup ønsker ved sin opfordring til Venstre og De Konservative om at trække ændringsforslagene tilbage?

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Når der overhovedet var interesse fra regeringspartierne side for at indgå en så detaljeret aftale om disse orlovsordninger på daværende tidspunkt, så var det, fordi vi var meget klar over, at V og K hele tiden har ønsket at lave dramatiske nedskæringer, og det kan vi se komme til udtryk nu. Det er derfor, man lavede aftalen, og det er derfor, at det er et ubehageligt brud. Man har ikke bare siddet og skrevet et eller andet lyrisk for at underholde offentligheden, men fordi der var en meningsforskel. Det var derfor, det var værd at holde hinanden fast.

Jeg synes ikke, at forhistorien til det her giver anledning til eller lyst til at invitere til nye aftaler om justering af ordningen. Jeg synes i øvrigt, at det, vi prøvede at tage højde for dengang, der ville kunne aftales, er der så heller ikke noget sagligt grundlag for på dette tidspunkt.

Jeg vil i øvrigt tilføje, for at det skal være fuldendt, hvad der står om orlovsordningen, og hvad der står om sabbatorloven: Den eneste ting, der står om fremtiden, er, at forsøgsordningen gælder indtil den 31. marts 1999. Den foreslår V og K afskaffet.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det er, som om specielt Socialdemokratiets ordførere og Socialdemokratiets repræsentanter bliver mere og mere skingre i tonelejet, som dagen skrider frem. Da fru Pia Gjellerup omtaler orlovsordningerne under det allerførste indlæg i dag, var der ikke tale om, at nu blev der foretaget forligsbrud og lignende.

Jeg står her med et citat fra Det Fri Aktuelt den 22. januar 1996, hvor hr. Jørgen Estrup, Det Radikale Venstres gruppeformand – som bekendt er Det Radikale Venstre et centralt regeringsparti – siger: